

To Prophecy or not to Prophecy?

Soms krijgen we de indruk dat het enige waartoe Paulus ons oproept is dat we moeten streven naar Profetie?

Hieronder wil ik wat vraagtekens zetten bij deze éézijdige benadering, waarin **profetie een soort centrale christelijke opdracht** wordt. Paulus roept gelovigen op tot een veel breder en evenwichtiger leven. In zijn brieven vinden we tientallen concrete aansporingen.

Hier zijn de belangrijkste categorieën.

1. Liefde najagen

Paulus zegt niet alleen dat we naar geestelijke gaven moeten streven, maar plaatst **liefde nadrukkelijk boven de gaven**.

„Jaagt de liefde na en streeft naar de geestelijke gaven...”

— 1 Korinthe 14:1

De volgorde is veelzeggend: **liefde najagen**, en daarnaast naar geestelijke gaven verlangen.

In 1 Korinthe 13 maakt Paulus duidelijk dat profetie, kennis, geloof en zelfs buitengewone geestelijke ervaringen zonder liefde uiteindelijk niets voorstellen.

2. Heilig leven

Een voortdurend terugkerende oproep is om daadwerkelijk anders te leven:

- heiligheid nastreven (1 Thess. 4:3-7)
- seksuele reinheid (1 Kor. 6:18; 1 Thess. 4:3)
- de zonde niet laten heersen (Rom. 6:12-14)
- de oude mens afleggen (Ef. 4:22-24)
- liegen, bitterheid, boosheid en kwaadsprekerij afleggen (Ef. 4:25-31)
- wandelen door de Geest (Gal. 5:16)
- de vrucht van de Geest voortbrengen (Gal. 5:22-23)

Opvallend is dat Paulus **veel meer woorden besteedt aan karakter en levenswandel dan aan het ontvangen van profetische boodschappen**.

3. Elkaar liefhebben en dienen

Paulus roept christenen voortdurend op om niet alleen voor zichzelf bezig te zijn:

„Dient elkaar door de liefde.”

— Galaten 5:13

En:

„Laat ieder van ons zijn naaste behagen ten goede, tot opbouw.”

— Romeinen 15:2

Daarbij horen onder andere:

- elkaar dienen (Gal. 5:13)
- elkaar verdragen (Ef. 4:2)
- elkaar vergeven (Ef. 4:32)
- elkaar bemoedigen (1 Thess. 5:11)
- elkaars lasten dragen (Gal. 6:2)
- elkaar onderwijzen en vermanen (Kol. 3:16)
- gastvrij zijn (Rom. 12:13)
- elkaar hoogachten (Rom. 12:10)

4. De eenheid bewaren

Paulus roept christenen opvallend vaak op tot **eenheid**.

„Span u in om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede.”

— Efeziërs 4:3

Daarbij hoort ook:

- geen partijschappen (1 Kor. 1:10-13)
- geen onderlinge wedijver (Fil. 2:3)
- rekening houden met zwakkere gelovigen (Rom. 14:1-15:7)
- elkaar niet veroordelen over discutabele kwesties (Rom. 14:4, 10, 13)

Dat is relevant voor de vraag naar profetie: **een profetische gave mag nooit belangrijker worden dan de eenheid en liefde binnen het lichaam van Christus.**

5. De Schrift en het evangelie vasthouden

Paulus roept de gemeenten op om vast te houden aan het ontvangen evangelie.

„Houd vast aan het voorbeeld van de gezonde woorden die u van mij gehoord hebt...”

— 2 Timotheüs 1:13

En:

„Blijf bij wat u geleerd hebt...”

— 2 Timotheüs 3:14

Hij waarschuwt bovendien nadrukkelijk tegen:

- „een ander evangelie” (Gal. 1:6-9)
- dwaalleringen (1 Tim. 1:3-7)
- menselijke filosofieën die Christus verdringen (Kol. 2:8)
- misleidende geesten en leringen (1 Tim. 4:1)

Dat betekent dat **onderscheiding van leer** voor Paulus minstens zo belangrijk is als onderscheiding van profetie.

6. Nuchter en waakzaam zijn

Dit is misschien een interessante tegenstelling met sommige hedendaagse charismatische praktijken.

Paulus zegt:

„Wees nuchter en waakzaam.”

— 1 Petrus 5:8

Dat is weliswaar Petrus, niet Paulus, maar hetzelfde principe vinden we bij Paulus:

„Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is.”

— Efeziërs 5:17

En:

„Onderzoek alles, behoud het goede.”

— 1 Thessalonicenzen 5:21

Dat laatste staat trouwens **direct in de context van profetie**:

„Veracht de profetieën niet. Beproof alle dingen...”

— 1 Thessalonicenzen 5:20-21

Dus Paulus zegt niet: *zoek voortdurend profetische woorden*. Hij zegt eerder: **veracht ze niet, maar beproef ze**.

7. Bidden

Paulus roept voortdurend op tot gebed:

- „Volhard in het gebed” (Rom. 12:12)
- „Wijdt u aan het gebed” (Kol. 4:2)
- „Bid zonder ophouden” (1 Thess. 5:17)
- bidden voor alle mensen (1 Tim. 2:1)
- bidden voor overheden (1 Tim. 2:2)
- bidden om vrijmoedigheid voor het evangelie (Ef. 6:18-20)

Interessant is dat Paulus **niet zegt: bid voortdurend om nieuwe persoonlijke openbaringen.**

8. Het evangelie verkondigen

Paulus roept gelovigen op om Christus bekend te maken:

„Het woord van Christus wone rijkelijk in u...”

— Kolossenzen 3:16

En hij roept Timotheüs op:

„Predik het Woord.”

— 2 Timotheüs 4:2

Evangelisatie, onderwijs en discipelschap nemen bij Paulus een veel prominentere plaats in dan persoonlijke profetische leiding.

9. Geestelijke gaven gebruiken — maar tot opbouw

Hier komt profetie natuurlijk wel terug.

In 1 Korinthe 12–14 behandelt Paulus:

- profetie
- talen
- uitleg
- woorden van wijsheid
- woorden van kennis
- geloof
- genezingen
- krachten
- onderscheiden van geesten

Maar het **doel** van de gaven is cruciaal:

„Laat alles gebeuren tot opbouw.”

— 1 Korinthe 14:26

En daarom zegt Paulus bijvoorbeeld:

„Wie profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw, bemoediging en troost.”

— 1 Korinthe 14:3

De gave is dus **middel**, niet doel.

10. Werken en verantwoordelijkheid nemen

Paulus waarschuwt zelfs tegen een spiritualiteit waarin mensen zozeer met „geestelijke dingen” bezig zijn dat ze hun gewone verantwoordelijkheid verwaarlozen.

„Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.”

— 2 Thessalonicenzen 3:10

Hij roept christenen op:

- hun werk goed te doen (Kol. 3:23)
- verantwoordelijkheid te dragen
- niet nutteloos bezig te zijn (2 Thess. 3:11-12)
- voor hun gezin te zorgen (1 Tim. 5:8)
- vrijgevig te zijn (2 Kor. 9:6-8)

Dat geeft een heel aardse kant aan Paulus' christendom.

11. Dankbaar zijn

Ook dit komt regelmatig terug:

„Dank God in alles.”

— 1 Thessalonicenzen 5:18

En:

„Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God.”

— Filippenzen 4:6

Niet: *ontvang voortdurend nieuwe aanwijzingen van God*, maar **bid, vraag, dank en vertrouw**.

12. Blij zijn en volharden

Paulus roept op tot:

- blijdschap (Fil. 4:4)
- hoop (Rom. 12:12)
- volharding (Rom. 5:3-4)
- geduld (Ef. 4:2)
- standvastigheid (1 Kor. 15:58)
- geloof en vertrouwen (2 Kor. 5:7)

13. Lijden verdragen

Dit is misschien een van de grootste verschillen met bepaalde hedendaagse vormen van christendom.

Paulus belooft christenen niet dat zij voortdurend succes, doorbraken of bijzondere leiding zullen ervaren. Hij leert hen juist **lijden, vervolging en tegenslag te verdragen**.

„Allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.”

— 2 Timotheüs 3:12

Zelfs zijn eigen apostelschap wordt gekenmerkt door zwakheid en lijden (2 Kor. 4:7-12; 11:23-30; 12:7-10).

Als we het naast „streef naar profetie” leggen

Dan ontstaat eigenlijk een heel interessant beeld:

Paulus roept christenen op tot	Plaats in zijn brieven
Liefde	★★★★★
Heiligheid	★★★★★
Geloof	★★★★★
Gebed	★★★★★
Eenheid	★★★★★
Elkaar dienen	★★★★★
Gezonde leer	★★★★★
Evangelie verkondigen	★★★★★
Volharding	★★★★
Dankbaarheid	★★★★
Geestelijke gaven	★★★
Profetie	★★
Tongen	★★

Persoonlijke openbaringen zoeken **geen algemene oproep**

En dát is volgens mij de belangrijke nuance.

Paulus zegt inderdaad: „**Streef naar de geestelijke gaven, maar vooral daarnaar dat u mag profeteren.**” — 1 Korinthe 14:1

Maar hij zegt niet: „*Maak profetie tot het centrum van je christelijke leven.*”

Zijn brieven laten juist zien dat het centrum ligt bij **Christus, geloof, liefde, heiligheid, gezonde leer, gemeenschap, dienstbaarheid, gebed, volharding en het verkondigen van het evangelie.**

En zelfs wanneer Paulus over profetie spreekt, brengt hij haar onder dat grotere kader: „**tot opbouw, bemoediging en troost**” (1 Kor. 14:3).

Dat sluit mooi aan bij je eerdere vraag over de gedachte dat een christen de hele dag Gods stem zou moeten horen. **Paulus legt de nadruk niet op het voortdurend ontvangen van persoonlijke boodschappen, maar op het trouw leven naar het reeds verkondigde evangelie.** De oproep „beproof alle dingen” (1 Thess. 5:21) is daarbij een belangrijke correctie op een cultuur waarin iedere innerlijke indruk gemakkelijk als „God zei” wordt aangemerkt.

Het herderlijke doel van 1 Korintiërs 14

In Korinte was er juist sprake van een doorgeschoten 'geestelijkheid' (ook wel *overgerealiseerde eschatologie* genoemd). De gelovigen daar dachten dat het spreken in tongen en het ontvangen van spectaculaire openbaringen het summum van het christelijk leven was. wanneer Paulus zegt "*streef naar profetie*", doet hij dat **corrigerend**: als jullie dan toch zo graag bijzondere ervaringen willen, zoek dan tenminste iets wat nuttig is voor de ánder (profetie bouwt immers de gemeente op door bemoediging, troost en vermaning) in plaats van iets wat alleen jezelf dient.

De klemtoon op verstand en nuchterheid

In plaats van een voortdurende zoektocht naar nieuwe, subjectieve openbaringen, roept Paulus gelovigen op om hun door de Geest vernieuwde verstand (*nous*) te gebruiken:

- "*Broeders en zusters, wees in uw denken geen kinderen... maar wees in uw denken volwassen.*" (1 Korintiërs 14:20)
- "*Vernieuwing van uw denken, om te kunnen onderscheiden wat de goede, welgevallige en volmaakte wil van God is.*" (Romeinen 12:2)

Het christelijke leven zoals Paulus dat schetst is geen continue speurtocht naar mystieke signalen, maar een **actief, verantwoordelijk wandelen** op de weg die door het evangelie al helder is uitgestippeld.